

Měsícsvit 2

Obchodník Marcus

„Ave Claudie, příteli, ani nevíš, jak rád tě znova vidím!“

Krčmář Claudius

„Verpa! Marcu, jsi to ty? Kurňa vrátil ses. Šedivý, ale živý.“

Obchodník Marcus

„Merde, už jsem myslel, že mě bohové zatratili. Nemyslel jsem, že ještě někdy vkročím tady do toho tvýho lupanáru a ochutnám to tvoje speciální víno, co si schováváš támhle vzadu.“

Krčmář Claudius

„Co? Já přece nic neschovávám.“

Obchodník Marcus

„Prosímte. Přece bys nepil tu břečku s ostatníma. Tady, na hranicích Impéria. Ale, jak jsem se na tuhle chvíli poslední měsíce těšil! Nejednou jsme měli na mále. Málem bych už žádnou z tvejh krasavic neuctil. Hezky ex tegro! Sklaveni prašivý a ty jejich lesy.“

Krčmář Claudius

„No. To zní jako zajímavé vyprávění.“

Aelio! Dones vzácné návštěvě víno. Moje víno, rozumíš! A pospěš si, ať Marcus nečeká... Tak tedy... Povídej, jaká byla tvá cesta ... A kolik jsi obětoval Bohům jako díky za tvůj návrat. Určitě se ti nevedlo špatně.“

Obchodník Marcus

„O tom, jestli do Věčného města dorazím chudý a nebo bohatý, nerozhodnou Bozi, ale lidi. Co bud' koupí ... a nebo nekoupí.“

Krčmář Claudius

„Nech si ty hádanky Marcu a povídej. Jsem zvědavý, co tví soumaři přivezli z barbarika k nám do civilizace.“

Obchodník Marcus

Nu dobrá, tak nalej... Díky... No není toho moc. Vod kentaurů jsem pokračoval na sever přes Herkynskej les, pro ten medovej kámen. Jenže sem jaksí zabloudil. Stopař neměl svůj šťastnej den. Budiž mu země lehká. Vybloudil sem kdesi, kde žijou jakýsi barbaři.“

Krčmář Claudius

„Překvapivě. Kdo taky jinej.“

Obchodník Marcus

„Tihle vypadali, že rozumí víc hlíně a dřevu než zlatu a drahému kamení. Co já s tím? Sklaveni si říkají. Lopotí se tam v takových hvozdech na nuzných políčkách, ve tváři strach, co bude příští den. Všude jim tam hoří takový svatý ohně, oběťují totiž Slunci, víš? No, každý den vstávají a jdou bojovat na pole o holý život.“

A ty divní penáti, co tam na mě koukali z těch jejich oltářů. Uff, když pomyslím, kolik nocí jsem musel trávit v těch jejich chatrčích, večer vedro, ráno zima, štiplavý kouř a smrad nemytejších těl.“

Brr. Lázně, merde, jak já se těším do pořádných lázní.“

Krčmář Claudius

„No ale kvůli koupeli jsi strach o život asi neměl, co?“

Obchodník Marcus

„Máš pravdu. Tam bylo víc divů. Odjížděli jsme a najednou se koukám, a mám pocit, že vidím něco známého, že to vypadá jak quiritskej milník. Tak jsem přijel blíž tak koukám, fakt že jo. I se svatyní. Věřil bys tomu? V těch lesích takhle daleko od civilizace? Tak jdu a chci obětovat lárům, abych měl dobrou cestu. Jak jsem se přiblížil, dejchla ti tam na mě smrt. Lar s kostlivým obličejem, to jsem ještě neviděl. Kdokoli to postavil, tak to nebyl dobrej našinec. Tohle udělat, to je cesta přímo do Plutonovy říše.“

Krčmář Claudius

„Ty mě děsíš Marku.“

Obchodník Marcus

„A ty potvory, co žijou v lesích. Nebejt mejch chlapů a poctivý ocele, tak vodtamtaď živý nevyvážnu. Dokonce jsme tam narazili i na nějaký revenanty. Nakrmili jsme je hezky stříbrem. No, vypadli jsme odtamaď fakt rádi. Ani se nedivím, že tam těm Sklavenům nezbyvá čas na hledání zlata a drahého kamení. Jejich jediný bohatství jsou právě ty jejich nuzný životy. Vždyť nic jiného tak vlastně nemají.“

Krčmář Claudius

„No ale s prázdnou si se přeci nevrátil, že ne?“

Obchodník Marcus

„No, chvíli mi trvalo, než jsem přišel na to, co by mohli chtít. A představ si to. Železo. Za obyčejnou rezavou dýku by ti prodali snad všechno. Ne že by si nic ze železa neuměli vyrobit, ale prostě ho tam u nich zatím nenašli.“

Takže jsem od nich koupil kožešiny lesních zvířat. A taky mám spousty nějakých dřevěných sošek a šperky. Jsou to podle mě jen cetky a asi za ně nic moc nedostanu. Ale cpali mi je tam snad v každé osadě. Nešlo je odmítnout. Až později mi naši čarodějové vysvětlili, že to jsou asi jejich bůžci či démoni, kteří nás měli ochránit před bestii z lesa.

Když jsem těm svým řekl, že na ochranu platím je, tak se div neposrali, catamiti. Dělali uražený, ale já ti je pozoroval a viděl jsem jim na tvářích, že nejsou ve své kůži. Šeptali si mezi sebou v ústraní a každé zahoukání sovy je zvedlo ze sedel. Já ti povídám, všichni do jednoho byli posraní až za ušima. Za každým stromem viděli stíny. Jako by si mysleli, že v samotný zemi je nějaký démon. A to jsem nenajal nějaké potulné kejklíře, ale opravdické čaroděje. A přesto měli strach jak báby v noci.“

Krčmář Claudius

„Ale proč?“

Obchodník Marcus

„To jsem nezjistil.“

Krčmář Claudius

„Vždyť s náma jela ještě banda žoldáků a stopařů. Samí ostrílení chlapi.“

Obchodník Marcus

„Jo. Všichni měli posranej podex... Prosimtě, ale, je pravda, že když jsem viděl ty obrovské kůže, co měli ti vůdcové těch kmenů tam na zdech, tak jsem byl rád, že jsme nic takového nepotkali.

Ale dost už o chmurech a strachu ze smrti. Vždyt tu pijeme vynikající víno. Tak proč si kalit mysl?“

Krčmář Claudius

Pravda. Na zdraví!

Obchodník Marcus

„Na zdraví“

Krčmář Claudius

„Tož kurňa.“

Obchodník Marcus

„To mi připomíná, to nejcenější, co jsem si dovezl, je ta jejich medovina. Cha! Je nádherně kořeněná – to koření jsem taky dovez, kdybys měl zájem. Dost mi zachutnalo, takže ho mám spoustu.“

Krčmář Claudius

„Jasně! To víš, že vždycky rád zkouším nové chutě.“

Obchodník Marcus

„No to já taky. A ten jejich vůdce, nákej Krak, mi dovolil přidat se k jejich oslavám sklizně. To je taky zvláštní, ten Krak není žádný král, není nejbohatší z těch Sklavenů a jeden by řekl, jestli vůbec má nějakou moc. Ale přesto vládne slovem jako nikdo jiný. Když mluvil, všichni poslouchali, když rozhodl, všichni se podvolili. A ta jeho ženská, jakoby tam mezi ně ani nepatřila, tak byla tak nádherná. Barevný šál kolem krku, šperky, že oči přecházely a krásný rudý vlasy... Ta by vydala za deset těch tvých vyžlat.“

Krčmář Claudius

„Ale tomu nevěřím. Nějaká barbarka?“

Obchodník Marcus

„Kde jsem to jenom... Jo, jo, tak ten Krak mě pozval na tu jejich slávu. Člověk by čekal, že bude samý obětování, zařikávání a děkování Bohům, jak už to u těch barbarů bejvá. No tak, taky to tam měli, ale mnohem víc slavili. Ale jak! Claudie. Medovina tekla proudem, barbarská hudba hrála, barbarský těla se míhaly kolem. Koukám na to, v koutě popíjím a najednou všichni mladí shodili šaty a začali tančit kol dokola ohně.“

Krčmář Claudius

„U Venuše! To bych si taky nechal líbit.“

Obchodník Marcus

„Nevím, co do té medoviny dali, Claudie, ale jaktěživ jsem nic podobného neviděl. Celý svět se jako začal motat a já byl úplně u vytržení. Slyšel jsem ten rytmus těch bubínků v každé kosti v těle. Co bylo dál ti ani vyprávět nebudu, stejně bys mi neuvěřil. Jedno ti ale povím. Možná budu znít jako blázen, ale v tom jejich rituálu, v tom rejdní, jsem pochopil, proč ti Sklaveni bojují o svůj život pod Sluncem. Vždyť já ti nachvíli pocítil smysl jejich života...“